

hygg & hoyr

Frá fríggjadedgi 25. januar til hósadagin 31. januar

Aftur í Múla

Leygarkvöldið kl. 20.15

Farna summar fluttu fólk aftur til útdeyðu bygdina Múla á Borðoyni.

Í fyrru sendingini úr Múla sýgja vit, hvussu tað gongur, tá fólkini koma til bygdina. Tey skulu flyta inn í bygdini og fáa sínar fyrstu uppgávur.

Tilvera: Um tær sney deydssyndirnar

Emily á Veðurgarðinum

Olja er eitt vítt begreb!

Henda seinasta miðlavikan hevur sum so mangar verið merkt av práti um olju. –

Oljan kann geva okkum loysingina innan fyra ár, helt fíggjarmálaráðharrin fyrri, tá ið miðlamenn í grannalandinum fyrri vestan spurdu hann um framtíðarútlitini. – Tað er óðamannaverk at siga so, helt lögmaður fyrri. Og soleiðis fekk Útvarpið tilfar til fleiri tíðindasendingar á tað.

Hvussu er og ikki, so eru framtíðarútlitini hjá hesum landinum eitt afturvendandi evni í hvørjari Degi og viku og í útvarpinum við ikki at gloyma. Vit hava seinastu vikuna hoyrt upp í saman, at vit føroyingar eru millum heimsins mest dálkandi fólksløg. Kanska amerikumenntálka verri, men teir royndir jú ikki at profilera sítt umhvørvi sum heimsins reinasta, og gerast Føroyar eitt veruligt oljuland, so verður orkunýtslan tvífaldað upp í eini 8 tons fyrri hvønn íbúgva um árið! (Sigst) – Vit bora, og vit byggja, og vit fiska sum ongantíð fyrr, tað er sum danin á sinni segði: Her gár det ufattelig godt! – Og í sjónvarpinum nú týskvöldið segði ein ágrýtin SEV-verkfrøðingur frá, at nýggja virkið í Kollafirði fer at nýta upp til átta ferðir so nógvan streym sum øll Vágoyggin tilsamans! Vorðið sum!

Nei, so var tað hugaligari at hoyra gestakokkin hjá Gunnari Nolsøe herfyri, ið

gjörði ein vælsmakandi fiskarett, ið ikki skuldi liggja serliga tungt á, tí sum Miri-omman segði, so fitnar tú ikki millum jól og nýggjár, men millum nýggjár og jól, og tí hevði Jóhanna á Tjaldraplótti gjørt av at venda flakinu í olju. – Olja er eitt vítt begreb, segði hon, og okkum nýstist als ikki margarin, tá ið vit steikja. Tað var stak hugaligt at lurta eftir tykkum báðum hatta kvöldið úr Klaksvíkini.

Matsendingar tykjast annars vera sera væl umtóktar, tí Okkara Kokkur er fluttur í Okkara Køk og ger mat saman við nýggjum gesti hvørja ferð. Má tó viðganga at tað er heldur rárt hjá mær, at eg hyggi, men tað kemur fyrri við hvørt, og hasin karry dögverðin sá sera leskiligur út.

Hinvegin var handan læknasendingin einki tesplig, so eg koyrði útvarpið frá ístaðin. Har sat Marius gamli og kroysti söguna um Bør Børsson burturúr sær, tíverri kenni eg ikki tá söguna nógv væl og havi bert hoyrt hendin vael partin, so eg fái ikki rættiliga úttalað meg um söguna, men tá ið hann letur lív í Ketil og Kálv og øll hini í Feðgum á Ferð, er tað kostiligt skemt.

Filmurin um niðurfrysta skræðugákini við teimum rotnu tonnum og bubbutpumpuni er helst eisini mettur at vera skemt. Men álvara

tos! Filmurin var so frabýttur, at hann næstan var skeg viðhvørt, tí tað var so út av lagið klikkað, at tú mátti smírast viðhvørt, og stök flekk komu eisini fram í sama anda. Sama kann sigast um filmin, tá ið teir grønu mennirnir lupu á, og allir teir kendu leikararnir blivu grillaðir av lásarakanonum. – Tað var tað, sum var so kul við filminum! Segði ein tannar-ingur, eg prátaði við.

Ókey, tað var ein av hesum mongu Hollywood filmunum, sum einans setla at undirhalda okkum eina løtu, tá ið vit kortini móð av degnum endiliga sita still eina løtu áðrenn niðurfaringartíð. Tað skal eisini vera pláss fyrri teimum! Og vit eru hóast alt enn nøkur, ið hvørki hava parabolin vandan í ein sunnan, ella kaðal lagdan inn!

Fyri fimm og tjúgu árum síðan, tá ið tað millum ávís fólk var in at vera ikki-kommersiellur, varð eitt plátufelag sett á stovn, sum tónleikararnir áttu sjálfir. Í hesum sambandi høvdu loftmiðlarnir bæði víðtal við Kristian Blak, ið sum eingin annar hevur átt mergin í Tut hesa fjórðingsöldina. Samrøurnar vóru sera hugtakandi og áhugaverdar. Bert spell at innslegini vóru so stutt, og at eingin tónleikur var í teimum! Nú skipaði Tut fyrri einari konsert, har ymiskir bólkir umboðandi hesi mongu árin framfóru.

Bergur Rasmussen ummæltir:

Er tað tikið upp? Er tað sent? Um so er, kunnu tit vælsignaðu programleiðarar seta tað á skrána í einari endursending? Tað hevði í øllum føri frótt meg.

Annars bert okkurt smátt aftrat úr miðlameldrinum hesar seinastu dagarnar. – Billboard bitarnir vóru suverenir hesa vikuna: American Woman, Bridge Over Troubled Water, Let It Be, The Long And Winding Road og My Sweet Lord í somu sending! Steiki tann, sum 1970 hevur verið eitt gott ár! – Hoyrði annars Elis tosa um, at hesuferð í Hvat Nú fór hann at almannakunngera dansbands topp tjúgju listan. Eg stúrtaði við, tá ið eg hoyrði tað. Eru fimtan tær bestu ikki einasti hittlistin longur? So nýðist Heðin Arge helst at lýsa øðrvísi næstuførð, og tó, talan er valla um sama málból!

Men soleiðis eru vit so ymisk, og rúm skal vera fyrri øllum. – Frælsi fyrri Loka eins og fyrri Tór, segði Grundtvig gamli, og bæði SvF og ÚF royndir eftir ferðum at rokka okkum øllum. Haldi eg.

Alle elsker Raymond

Jagten på Dr. Livingstone

